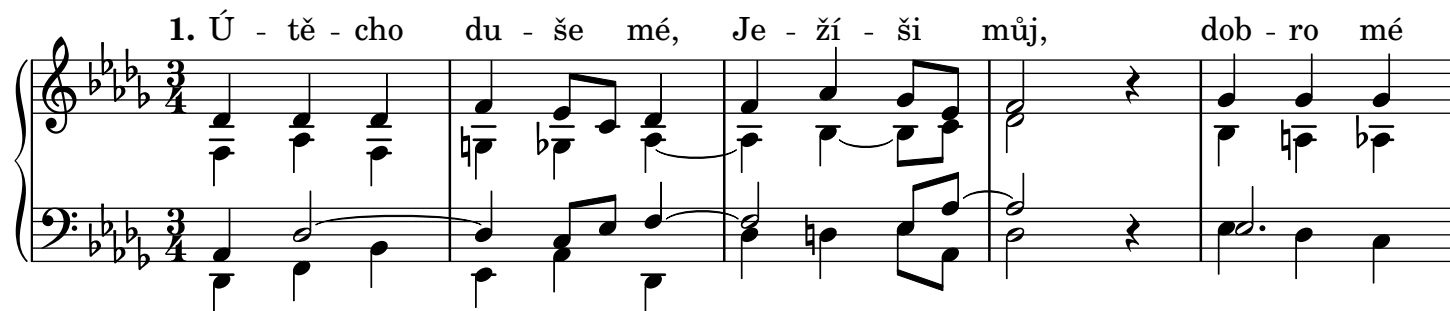

720 Útěcho duše mé

transpozice -4

1. Ú - tě - cho du - še mé, Je - ží - ši můj, dob - ro mé

nej - vyš - ší, při mně vždy stůj; te - be jen sa - mé - ho

so - bě zá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všech - nu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán.
Bůh, který za spásu světa byl dán;
ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas.
Víru mou posiluj po všecken čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží,
za které trpěl jsi na svém kříži;
přesto mám naději v Pána svého,
miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho,
je to jen milostí Pána mého;
jeho je duše má v hříšném těle,
nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání,
tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání;
na jeho lásce mám dosti věčně,
za milost děkuji jemu vděčně.

2. Vě - řím a vy - zná - vám, že jsi můj Pán. Bůh, kte - rý

za spá - su svě - ta byl dán; ať sly - ším v du - ši své

vždy - ky tvůj hlas. Ví - ru mou po - si - luj po vše - chen čas.

3. Du - ši mou pře - mno - hé hří - chy tí - ží, za kte - ré

tr - pěl jsi na svém kří - ži; přes - to mám na - dě - ji

v Pá - na své - ho, mi - lu - ji Je - ží - še las - ka - vé - ho.

4. Co mám zde na svě - tě, vše jest je - ho, je to jen

mi - los - tí Pá - na mé - ho; je - ho je du - še má

v hříšném tě - le, ne-mám nic bez své - ho Spa - si - te - le.

5. Du - ši mu na - vrá - tím při sko - ná - ní, tě - lo své

o - dev-zdám v zmrtvých - vstá - ní; na je - ho lás - ce mám

dos - ti věč - ně, za mi - lost dě - ku - ji je - mu vděč - ně.